

ROMEINEN

8:1-14

Wandelen door de Geest geeft de leiding en
kracht om de zonde te overwinnen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/romeinen/8-1-14

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Romeinen 8 als vervolg op hoofdstuk 5	4 min	4
2	Verlossing uit het lichaam van de dood	2 min	5
3	Uit onszelf kunnen we de zonde niet overwinnen	2 min	6
4	Geen veroordeling voor wie in Christus zijn	2 min	8
5	Paulus hervat de lijn van Romeinen 5	3 min	9
6	Van rechtvaardiging naar heiliging	3 min	10
7	Vrucht dragen door een nieuwe natuur	4 min	12
8	Stap voor stap wandelen door de Geest	2 min	14
9	Dagelijks afhankelijk van de Geest	2 min	15
10	Het christelijke leven als een wandeling	4 min	17
11	De Geest geeft richting aan onze wandel	2 min	19
12	De Geest geeft de kracht om te wandelen	2 min	20
13	Door de Geest geleid en bekrachtigd	2 min	21
14	Wat wet en vlees niet konden volbrengen	2 min	22

15	De rechtvaardige eis van de wet vervuld	2 min	23
16	De Geest als bron van leven en wandel	2 min	24
17	Vleselijk en geestelijk gezind zijn	5 min	25
18	God behagen en totale onbekwaamheid	4 min	27
19	Christus woont in ons door Zijn Geest	4 min	29
20	Het lichaam dood, de geest levend	3 min	31
21	Opstandingsleven in ons sterfelijke lichaam	4 min	33
22	Niet langer verplicht om het vlees te volgen	4 min	35
23	Verleiding overwinnen door geloof	2 min	37
24	Manieren waarop de Geest ons leidt	3 min	38
25	Geestelijke leiding leren onderscheiden	3 min	39
	Om verder te lezen		40

1

Romeinen 8 als vervolg op hoofdstuk 5

We kijken naar Romeinen hoofdstuk 8. We hebben verscheidene bijeenkomsten besteed aan de hoofdstukken 6 en 7, die volgens mij een tussenzin lijken te vormen tussen de hoofdstukken 5 en 8. Daarmee bedoel ik niet dat ze eenvoudigweg de ruimte innemen tussen de hoofdstukken 5 en 8, want dat spreekt vanzelf. Ik bedoel dat ze bedoeld zijn als een terzijde: hoofdstuk 8 gaat verder waar hoofdstuk 5 eindigt. Laten we aan het einde van hoofdstuk 5 naar vers 20 en 21 kijken. In Romeinen 5:20 zei Paulus:

De wet echter kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest,

ROMEINEN 5:20

Daarna voorzag hij bepaalde misvattingen over wat het betekent dat de genade overvloedig wordt, en ging hij daarop in. Zou dat logischerwijs betekenen dat wij meer zouden moeten zondigen, zodat de genade overvloedig zou worden? Vervolgens sprak hij er ook over of het feit dat we onder de genade zijn ons als het ware zou verontschuldigen en ons zou toestaan te zondigen, omdat we niet onder de wet zijn. Ook daar sprak hij over. En hij sprak over de wet zelf en over wat die wel en niet tot stand brengt. De wet is niet nodig om ons rechtvaardig te houden, want de wet was één echtgenoot. De gemeente is nu met een nieuwe Echtgenoot getrouwd, en Hij houdt ons op het rechte pad wanneer wij Hem gehoorzamen. We hoeven niet onder de wet te zijn. Hij zei dat de wet zelf het probleem van de zonde alleen maar erger maakte. In hoofdstuk 7 zei hij dat de wet aan de ene kant gedrag veroordeelde dat al vertoond werd, maar voorheen nog niet als zonde was aangemerkt. Maar de wet maakte ook iets in onze natuur erger: een bepaalde opstandigheid in onze natuur die negatief op regels reageert. Daardoor leidden juist die regels ertoe dat hartstochten werden aangewakkerd om dingen te doen die verboden waren.

Aan het einde van hoofdstuk 7 beschrijft hij dus de frustratie dat hij weet wat het juiste is en dat ook in zijn leven wil, dat hij God wil gehoorzamen, maar gefrustreerd ontdekt dat hij dat niet altijd doet. Nu zeg ik ‘altijd’. Hij zegt niet precies hoe vaak hij gefrustreerd is. Soms lezen mensen die een groot deel van hun christelijke leven gefrustreerd zijn en grote gebreken in hun wandel ontdekken, dit misschien door die bril. Zij nemen dan aan dat Paulus spreekt over iemand die bijna nooit het juiste doet. Iemand die altijd het goede wil doen, maar altijd het verkeerde doet. Ik betwijfel of er veel echte christenen zijn die heel lang in die toestand blijven. Maar zelfs wanneer je als christen zo oud bent als Paulus was, jarenlang met God hebt gewandeld en heel geestelijk bent, zijn er nog altijd momenten waarop je niet voldoet aan de normen waarmee je instemt. Hoe geestelijk je ook wordt, je zult je van tijd tot tijd in Romeinen 7 kunnen herkennen. Want je zult merken dat naarmate je leven daadwerkelijk beter wordt, ook je norm hoger wordt. Hoe rechtvaardiger je bent, hoe beter je gerechtigheid zult begrijpen en hoeveel meer terrein er nog te veroveren is boven op wat je al hebt veroverd. Dus zelfs als Paulus het rechtvaardigste leven op aarde leidde — ik weet niet of dat zo was, maar het zou heel goed kunnen — dan zou hij nog steeds dit besef hebben: ‘Ik gehoorzaam God niet altijd, terwijl ik dat werkelijk altijd wil.’

2

Verlossing uit het lichaam van de dood

En hij sluit dat hoofdstuk natuurlijk af met hoofdstuk 7, vers 24 en 25:

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

ROMEINEN 7:24-25

Nu kan Paulus met ‘dit lichaam van de dood’ zijn fysieke lichaam bedoelen. Het kan ook als het ware het gezamenlijke lichaam van Adam betekenen, waarvan hij deel uitmaakt. Omdat de zonde dus heerst in het lichaam van Adam en hij deel uitmaakt van het lichaam van Adam, vraagt hij zich af wanneer hij daarvan verlost zal worden. We zijn nu immers deel geworden van het lichaam van Christus, maar we hebben nog

steeds iets van Adams natuur in ons dat we nog niet volledig hebben afgelegd. Daarom is er een wet in onze leden die ons tot slavernij aan zonde en dood brengt, hoewel onze gedachten zich verheugen in de wet van God.

En in vers 25 zegt hij:

‘Ik dank God door Jezus Christus, onze Heer.’ Dat klinkt alsof het het einde van hoofdstuk 7 zou moeten zijn. Het klinkt alsof dit de oplossing is. Maar de laatste regel die daarop volgt, klinkt alsof het helemaal niet zo’n geweldige oplossing is, want hij zegt:

Dus met mijn verstand dien ik zelf de wet van God, maar met mijn lichaam de wet van de zonde.

Nou, dat was juist het probleem waarover hij klaagde. Dit hele gedeelte, Romeinen 7:14 en verder, klaagt over precies datzelfde:

Met mijn verstand dien ik de wet van God, maar met mijn lichaam de wet van de zonde.

Dus hoe vormt deze conclusie dan een oplossing voor wat dan ook? Hoe kan het dat hij Christus dankt voor verlossing uit dit lichaam van de dood, terwijl het klinkt alsof hij, zelfs nadat hij dat heeft gedaan, zegt: ‘Zo is het dus. Ik dien de zonde gewoon met mijn lichaam’?

3

Uit onszelf kunnen we de zonde niet overwinnen

Wel, volgens mij zijn de sleutelwoorden om zijn laatste uitspraak in Romeinen 7 te begrijpen: ‘ikzelf’.

Er is geen reden waarom hij het woord ‘zelf’ erbij zou zetten, tenzij het bedoeld is om nadruk te leggen. De zin zou immers ook volkomen begrijpelijk zijn geweest als hij had gezegd:

| Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

ROMEINEN 7:25

Maar hij voegt ‘zelf’ toe, wat erop wijst dat dit nadrukkelijk bedoeld is. Het betekent: uit mijzelf, met mijn eigen mogelijkheden. Als ik aan mijzelf word overgelaten, gaat het altijd zo. Mijn verstand wil het goede doen, maar ik doe het goede niet. Mijn verstand dient de wet van God, maar mijn vlees eindigt er toch mee dat het een slaaf van de zonde is. Zo is het wanneer ik alleen mijzelf en mijn mogelijkheden in aanmerking neem.

Hij heeft eerder in hoofdstuk 7 gezegd — dit is vers 18:

| Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont.
Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede
teweegbrengen, dat vind ik niet.

ROMEINEN 7:18

Dat wil zeggen: in mijzelf, in mijn vlees, is werkelijk niets goeds. Ik kan niet ophouden met zondigen. Uit mijzelf kan ik niet beter leven. Uit zichzelf heeft mijn vlees geen mogelijkheden om mij beter te maken.

Maar hoofdstuk 8 maakt duidelijk dat ik niet volledig aan mijzelf word overgelaten. Het beeld verandert wanneer we rekening gaan houden met het middel dat God Zijn volk heeft gegeven, zodat zij de wet van de zonde niet hoeven te dienen. In vers 2 zegt hij natuurlijk zelfs:

| Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft
mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

ROMEINEN 8:2

Deze vrijheid waarover hij spreekt, maakt dus zeker deel uit van zijn antwoord op de vraag:

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

ROMEINEN 7:24

4

Geen veroordeling voor wie in Christus zijn

Hoofdstuk 8 begint met een uitspraak over veroordeling, die in contrast staat met rechtvaardiging. Daarom begint hij met de rechtvaardiging opnieuw te bevestigen:

Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

ROMEINEN 8:1

Nu komt de laatste zinsnede van vers 1 niet voor in de oudere handschriften:

die niet leven volgens het vlees, maar volgens de Geest. Ze komt wel in alle handschriften aan het einde van vers 4 voor. Maar in de oudere handschriften staat ze alleen aan het einde van vers 4, niet aan het einde van vers 1. Je kunt je dus afvragen of Paulus die zinsnede twee keer heeft geschreven, namelijk aan het einde van vers 1 en aan het einde van vers 4. Of dat hij haar alleen aan het einde van vers 4 heeft geschreven, maar iemand die de handschriften overschreef besloot die zinsnede over te nemen om vers 1 te verduidelijken. Misschien vond diegene het namelijk te absoluut om te zeggen:

er is geen veroordeling voor wie in Christus Jezus zijn.

Een of andere kopiist, een of andere schriftgeleerde, heeft er misschien deze woorden bijgezet:

die niet leven volgens het vlees, maar volgens de Geest, omdat hij niet wilde dat het al te losbandig zou klinken. Hij wilde er zeker van zijn dat er een voorwaarde aan verbonden werd. Maar uit de oudere handschriften blijkt dat Paulus die zinsnede

waarschijnlijk niet aan het einde van vers 1 heeft gezet. Hij zei eenvoudig:
dus is er nu geen veroordeling voor wie in Christus Jezus zijn, punt.

5

Paulus hervat de lijn van Romeinen 5

In Christus Jezus zijn, betekent dat je in de nieuwe mens bent. Christus is rechtvaardig. Als dat dus jouw identiteit is — God heeft je genomen en je in Christus geplaatst — dan ben je rechtvaardig in Hem. Daarom kan er voor jou geen veroordeling zijn. Maar hij werkt dat vanaf dit punt niet verder uit. Waarom niet? Omdat hij dat in de hoofdstukken 1 tot en met 5 al heeft gedaan. Dat was zijn voornaamste aandachtspunt: de rechtvaardiging. Hij is er alleen naar teruggekeerd om weer aan te sluiten bij het punt waar hij in hoofdstuk 5 was gebleven, en om van daaruit verder te gaan.

Laten we dat nog eens zeggen. Misschien herinner je je dat hij in hoofdstuk 5, in vers 12, iets begon te zeggen. Hij brak de zin af en begon aan een lange uitweiding, die hoofdstuk 5, vers 13 tot en met 17 beslaat. Daarna kwam hij terug op wat hij in vers 12 begonnen was te zeggen. Maar hij moest opnieuw beginnen, zodat hij in hoofdstuk 5, vers 18, opnieuw zei wat hij in vers 12 had gezegd. We hebben het nu over hoofdstuk 5. In hoofdstuk 5, vers 18, moet hij dus opnieuw zeggen wat hij in vers 12 begonnen was te zeggen, omdat hij zo'n lange uitweiding had gemaakt. Hij neemt aan dat de lezer waarschijnlijk uit het oog is verloren wat hij begon te zeggen. Laten we daarom opnieuw beginnen.

In hoofdstuk 5, vers 12, zegt hij dus:

Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

ROMEINEN 5:12

Dat is geen volledige zin. Hij breekt hem af. In vers 13 tot en met 17 begint hij aan die lange uitweiding. En zodra hij op zijn onderwerp terugkomt, moet hij in vers 18 het eerste gedeelte opnieuw formuleren:

Zoals dus door één overtreding de veroordeling gekomen is over alle mensen tot verdoemenis, zo komt ook door één rechtvaardigheid de genade over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven.

ROMEINEN 5:18

Goed, nu kunnen we verdergaan, en dat doet hij ook.

Maar het punt is dat Paulus geneigd is tot lange verklarende uitweidingen. En hij heeft hetzelfde gedaan met een veel langere uitweiding tussen het einde van hoofdstuk 5 en het begin van hoofdstuk 8. Daardoor heeft zijn lezer beslist genoeg tijd gehad om te vergeten wat zijn laatste punt in hoofdstuk 5 was. Volgens mij pakt hij daarom zijn bespreking weer op wanneer hij in hoofdstuk 8, vers 1, aan het einde van de uitweiding komt. Hij keert terug naar wat hij heeft gezegd en vat in feite alles samen wat vóór hoofdstuk 6 is gezegd. En dat is: in Christus is er rechtvaardiging, in Christus is er geen veroordeling.

6

Van rechtvaardiging naar heiliging

Nu moeten we nog meer bespreken, want er is de kwestie van het overwinnen van de zonde in het dagelijks leven. Rechtvaardiging op zichzelf gaat daar niet op in. Rechtvaardiging gaat over het uitwissen van de zondenlijst, het strafblad, en het wegnemen van de schuld van zonden uit het verleden. Dat is iets geweldigs. En eerlijk gezegd, als God dat gewoon voortdurend bleef doen, terwijl wij in zonde leefden en Hij ons gewoon bleef vergeven, zou dat voor sommige mensen misschien goed genoeg zijn. Ik kan leven zoals ik wil, ik kan in zonde leven, God zal gewoon blijven vergeven.

Dat is nu juist wat Paulus in hoofdstuk 6 weerlegde, nietwaar?

Laten we dan maar in de zonde blijven leven, zodat de genade toeneemt.

ROMEINEN 6:1

Hij zei: nee, zo werkt het niet. De reden dat je niet veroordeeld bent, is dat je in Christus voor de zonde gestorven bent en voor de gerechtigheid leeft. En je bent nu een slaaf van de gerechtigheid, geen slaaf van de zonde. En daar ging hij allemaal op in.

Dus niet veroordeeld zijn is één ding, maar het is niet alles. Je moet ook beseffen dat je geroepen bent om zonder zonde te leven. Je bent geroepen om voor God te leven. Je bent een slaaf van de gerechtigheid. Het is de bedoeling dat je de gerechtigheid gehoorzaamt. Maar Paulus heeft in hoofdstuk 7 gezegd dat dit gemakkelijker gezegd dan gedaan is. Het verlangen is er gemakkelijker dan de uitvoering. Hoe moet ik dat doen? En daar is een antwoord op. Dat gaat verder dan alleen de kwestie van rechtvaardiging, naar wat vaak heiliging wordt genoemd.

Nu gebruikt Paulus hier het woord 'heiliging' niet voor dit proces. Het is een term die theologen er gewoonlijk voor gebruiken, en daar is niets mis mee. Heiliging betekent heilig worden of heilig zijn. Dus als het er nu op aankomt dat ik vergeven ben, hoe word ik dan een heilig mens in mijn gedrag, in mijn leven? Het antwoord ligt in het werk van de Heilige Geest, Die nu meer dan twintig keer wordt genoemd in hoofdstuk 8. De Heilige Geest wordt in hoofdstuk 8 meer dan twintig keer genoemd. Vóór hoofdstuk 8 is de Heilige Geest in het hele boek Romeinen slechts vier keer genoemd. In de hoofdstukken 1 tot en met 7 staan dus vier terloopse verwijzingen naar de Heilige Geest. Geen onderwijs, alleen verwijzingen naar Hem. Maar nu, in hoofdstuk 8, twintig keer of meer. Ik zeg dit omdat ik het precieze aantal niet weet. Soms gebruikt Paulus namelijk het woord geest, en dan kan het naar de Heilige Geest verwijzen, maar ook naar de menselijke geest. Dat is niet altijd gemakkelijk vast te stellen, omdat het in het Grieks hetzelfde woord is. Maar minstens twintig keer in hoofdstuk 8 verwijst hij duidelijk naar de Heilige Geest.

7

Vrucht dragen door een nieuwe natuur

Nu verwees hij eerder in hoofdstuk 7 terloops naar de Heilige Geest. Hij zegt bijvoorbeeld in hoofdstuk 7, vers 6:

Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter.

ROMEINEN 7:6

Dat wij God nu dienen in de nieuwheid van de Geest, legde hij daar niet uit. Op dat moment moest hij verdergaan en over iets anders spreken, maar nu legt hij het wel uit. Want in de verzen vlak vóór hoofdstuk 7, vers 6 — hoofdstuk 7, vers 1 tot en met 5 — had hij gesproken over getrouwd zijn: getrouwd met de wet, gestorven voor de wet, getrouwd met een ander en vrucht dragen voor God. Hij heeft in feite het idee geïntroduceerd dat ons rechtvaardige leven niet het product is van leven onder de wet, maar van vrucht dragen. Dat betekent dat er een verandering van natuur moet plaatsvinden. Vrucht wordt voortgebracht door een bepaald soort natuur. Een goede natuur brengt goede vrucht voort, een slechte natuur slechte vrucht. De verandering moet innerlijk zijn. Er moet een verandering van natuur plaatsvinden, anders zal er geen goede vrucht zijn.

Iemand die geen goede natuur heeft, kan tot op zekere hoogte goed leven als hem wetten worden opgelegd en die worden gehandhaafd, maar dat verandert hem niet. Het maakt hem alleen maar verbitterder over het feit dat hij niet kan doen waartoe hij werkelijk de aandrang voelt. Maar als je zijn innerlijke natuur verandert, heb je die uiterlijke wetten niet nodig om hem rechtvaardig te maken. Hij zal rechtvaardig leven vanuit een rechtvaardige impuls, vanuit een innerlijke gerechtigheid. Bedenk dat God in Jeremia 31 zei dat Hij in het nieuwe verbond Zijn wetten op hun hart en in hun binnenste zal schrijven. Het idee is dat Hij geen uiterlijke wet aan een opstandig hart zal opleggen, maar het hart zal veranderen, zodat die wetten als het ware van meet af aan in het hart ingebouwd zijn. Dat is een beeld dat erop wijst dat de innerlijke natuur al tot die wetten geneigd is. Ze zijn ingebouwd in de natuur van het nieuwe hart dat God geeft. En daarom is de vrucht van ons leven rechtvaardig gedrag.

En hij had lang daarvoor, in hoofdstuk 6, vers 21, gezegd:

Wat voor vrucht dan had u toen van de dingen waarover u zich nu schaamt? Immers, het einde daarvan is de dood.

ROMEINEN 6:21

Je vroegere leven droeg slechte vrucht. Daar schaam je je nu voor. Daar was geen goede vrucht. Maar nu, in hoofdstuk 7, vers 4, zei hij:

Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God.

ROMEINEN 7:4

Deze vrucht komt voort uit een nieuwe natuur, en deze nieuwe natuur komt van de Heilige Geest. En daarom zei hij in hoofdstuk 7, vers 6:

nu zijn we bevrijd van de wet.

Dat wil zeggen: we hoeven de wet niet te onderhouden, omdat er iets anders is wat ons heilig houdt, iets anders dan de wet. Wel, wat is dat? Wel:

we dienen God op de nieuwe manier van de Geest en niet op de oude manier van de letter.

Nu is 'de letter' eenvoudigweg een uitdrukking die Paulus gebruikt voor het opleggen van een geschreven wetstelsel. Er wordt dus niet van buitenaf een geschreven wetstelsel opgelegd, een letterlijke wet. In plaats daarvan wordt er vanbinnen een verandering teweeggebracht door de Geest, en dat nieuwe leven van de Geest brengt een nieuw soort vrucht voort. En dat gaat hij nu uitleggen. Zoals ik al zei, noemde hij

het in hoofdstuk 7 slechts terloops. Nu heeft hij tijd om het daadwerkelijk als hoofdonderwerp te behandelen, nadat hij in hoofdstuk 8, vers 1, is teruggekeerd naar het onderwerp rechtvaardiging:

Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

ROMEINEN 8:1

8

Stap voor stap wandelen door de Geest

Maar laten we verder kijken. Wat betekent het om in de nieuwheid van de Geest te leven? Hoe leven we een leven dat vrij is van zonde? En het antwoord is — en daar hebben we het aan het einde van de vorige bijeenkomst over gehad — wel, we leven vrij van zonde doordat daarvoor een voorziening is getroffen, niet automatisch, namelijk door te wandelen door de Geest.

Dit is een wandeling, en zoals elke wandeling bestaat die uit afzonderlijke stappen. Wanneer je loopt, moet elke stap afzonderlijk worden gezet. Misschien zet je duizend succesvolle stappen achter elkaar, en bij de volgende verzwik je misschien je enkel of struikel je over een scheur in het trottoir en val je. Je kunt nooit zeggen: nu loop ik zo goed dat ik me nooit meer zorgen hoeft te maken dat ik struikel. Jakobus zei:

Want wij struikelen allen in veel opzichten. Als iemand in woorden niet struikelt, is hij een volmaakt man, die bij machte is om ook het hele lichaam in toom te houden.

JAKOBUS 3:2

Je bereikt nooit het punt waarop struikelen geen gevaar meer vormt. En dat komt doordat de wet van de zwaartekracht er altijd is. De wet van de zonde is ook nog altijd in je leden, totdat we daarvan door de opstanding worden bevrijd. En Paulus spreekt er later, in Romeinen 8:23, over dat we daarnaar uitzien:

En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.

ROMEINEN 8:23

Maar zolang we nog niet zijn opgewekt en nog niet zijn bevrijd van de wet van de zonde in onze leden, hebben we een andere wet: de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus, die ons ter beschikking is gesteld. En de Geest van Christus, Die ons innerlijk gegeven is, is een hulpbron die machtiger is dan de wet van zonde en dood. Waarom? Wel, Jezus heeft laten zien dat Hij machtiger is dan zonde en dood, doordat Hij niet zondigde en uit de dood opstond. Hij heeft beide overwonnen. En omdat Hij dat heeft gedaan, is het leven dat Hij ons in Zijn Geest geeft in staat deze andere kracht in onze leden te overwinnen.

En dus zegt hij in vers 2 van Romeinen 8:

Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

ROMEINEN 8:2

9

Dagelijks afhankelijk van de Geest

En ik heb de vorige keer gezegd dat dit niet betekent: oké, ik heb op mijn geestelijke reis een bepaalde drempel overschreden, en nu ik die drempel eenmaal ben overgegaan, ben ik voor de rest van mijn leven vrij van de wet van zonde en dood. Het betekent veeleer dat deze Geest mij zonde en dood laat overwinnen en mij bevrijdt van de slavernij en macht ervan, wanneer ik door de Geest wandel. Maar zoals bij al het

lopen gaat het om afzonderlijke stappen. Elke dag, de rest van mijn leven, moet ik elke beslissing en elke stap in mijn leven door de Geest laten leiden; anders wandel ik op dat moment niet door de Geest. En als die dat niet is, dan heeft de wet van zonde en dood nog precies evenveel aanspraak op mijn gedrag. Alleen de Geest van God kan immers de macht van het vlees overwinnen. Ik kan dat zelf niet.

Daarom sloot hij hoofdstuk 7 af met de woorden:

Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

ROMEINEN 7:25

Als het van mij afhangt, ben ik niet sterker dan ikzelf. Dat is het probleem. De zonde in mij is een deel van mij, en ik kan mezelf niet verslaan, omdat ik niet sterker ben dan mezelf. Ik ben ongeveer even sterk als mezelf, want ik ben mezelf. Er moet dus een kracht van buiten komen, een kracht die buiten mijzelf staat. Het moet iets zijn wat niet uitsluitend uit mijzelf voortkomt, maar ergens anders vandaan komt. En dat is de kracht, de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus, die mij gegeven is. En wanneer ik van die wet gebruikmaak, wanneer ik overeenkomstig die kracht leef, wandel ik door de Geest. Op hetzelfde moment wandel ik dan niet naar het vlees. Wanneer ik door de Geest wandel, struikel ik niet tegelijkertijd. Als ik struikel, komt dat alleen doordat ik op dat moment ben opgehouden door de Geest te wandelen. Dan moet ik opnieuw beginnen.

Paulus zei dan ook in Galaten 5:17:

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

GALATEN 5:17

De macht over de wet van de zonde in mijn vlees is dus deze Geest van God, en ik moet door de Geest wandelen.

10

Het christelijke leven als een wandeling

Nu komt natuurlijk de vraag op: wat betekent dat, wandelen in de Geest? Het is een mooi christelijk cliché, maar ik moet wel weten wat het betekent. Het gaat niet vanzelf, en daarom wordt er iets van mij gevraagd om het te kunnen doen. Wat moet ik dan doen? Wel, Paulus komt later in dit hoofdstuk met het antwoord op die vraag. Maar om daar alvast op vooruit te lopen, zal ik je zeggen dat wandelen een prachtige metafoor is voor waar hij het over heeft. Want het leven is een wandeling. Het is zelfs zo'n goede metafoor dat die in de Schrift heel vaak op verschillende manieren wordt gebruikt.

Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is,

EFEZE 4:1

want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen.

2 KORINTHE 5:7

en wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God.

EFEZE 5:2

Leef zo.

En in hoofdstuk 4 staat:

en om een vader te zijn van hen die besneden zijn, voor hen namelijk die niet alleen besneden zijn, maar die ook wandelen in de voetsporen van het geloof van onze vader Abraham dat hij had toen hij nog onbesneden was.

ROMEINEN 4:12

Het leven is als een wandeling. En je kunt over verschillende aspecten van het leven spreken als over verschillende manieren van wandelen: wandelen in liefde, wandelen in geloof, wandelen in de Geest. Dat alles maakt natuurlijk deel uit van wat het betekent om in het christelijke leven in de Geest te wandelen. Wandelen in Christus door de kracht van Zijn Geest omvat geloof en liefde en een waardige levenswandel, enzovoort.

Maar waarom is dit zo'n goede metafoor? Wel, omdat wandelen bestaat uit een reeks afzonderlijke stappen, en zo bestaat het leven uit een reeks afzonderlijke momenten en keuzes. Iedere keer dat we een keuze maken, zal die goed of slecht zijn. Als we in het vlees zijn, als we een keuze maken in het vlees, zal het waarschijnlijk geen goede keuze zijn. Als we in de Geest zijn wanneer we die keuze maken, wandelen we op dat moment ook in de Geest. Maar we overschrijden nooit zomaar een drempel waarna we kunnen zeggen: oké, nu kunnen we de cruisecontrol aanzetten en misschien doe ik wel een dutje terwijl we deze reis maken. Nee, we moeten onze ogen openhouden, ijverig en waakzaam zijn en nuchter blijven. Want er zijn geestelijke gevaren en er is een duivel die probeert je te laten struikelen. En hij zal een beroep doen op je vlees, je gedachten afleiden en alles doen wat hij kan om je te laten vergeten wat je geacht wordt te geloven, waarop je geacht wordt te vertrouwen en wat je geacht wordt te doen. Er blijft dus voortdurend een verantwoordelijkheid bestaan, net zoals bij gewoon lopen.

Nu lopen we gewoon, en we hebben dat gedurende ons leven al zo vaak gedaan dat we ons meestal niet eens bewust zijn van de afzonderlijke stappen die we zetten. Als je met iemand loopt en praat, zet je een heleboel stappen. Je denkt niet eens aan je stappen. Je denkt aan het gesprek of aan iets anders, maar toch zet je die stappen zonder problemen, omdat het zo'n vaste gewoonte is geworden. Maar je kunt er nooit op vertrouwen dat je uit gewoonte zo goed loopt dat je nooit zult struikelen. Want juist op zulke momenten zul je onderuitgaan als je een hindernis tegenkomt, een struikelblok op je weg, en niet oplet. En dat doen we allemaal. Jakobus zei:

We struikelen allemaal. En de reden dat we dat doen, is niet dat het onvermijdelijk was, maar dat het ontzettend moeilijk is om onze aandacht voortdurend gericht te houden op datgene waarop die gericht hoort te zijn. We zijn gemakkelijk afgeleid. Er zijn momenten waarop we zwakker zijn dan op andere momenten, momenten waarop het ons minder kan schelen dan zou moeten en we de strijd niet voeren. We geven liever gewoon toe en kiezen de weg van de minste weerstand. Er zijn veel dingen

waardoor we niet altijd in de Geest wandelen. Het is dus natuurlijk zo dat het leven uit een reeks momenten bestaat. Ieder moment biedt de gelegenheid om wel of niet in de Geest te blijven wandelen, om nog een stap te zetten zoals we dat behoren te doen, of dat niet te doen, of te struikelen.

11

De Geest geeft richting aan onze wandel

Wandelen werkt om meerdere redenen als metafoor, want als je werkelijk ergens naartoe loopt, zijn daar twee dingen bij betrokken. Het eerste van de twee dingen die bij wandelen betrokken zijn, is dat je een plek hebt om naartoe te gaan. Je zult niet uit die stoel opstaan en die verlaten, tenzij je ergens naartoe wilt. Je hebt een plek waarop je je richt. Misschien weet je niet precies waar je naartoe wilt. Je wilt alleen van je achterwerk afkomen en het wat rust gunnen. Maar voordat je ook maar ergens heen gaat, heb je een richting. Je gaat die kant op, of die kant, of een andere kant, of je beweegt helemaal niet. Om te kunnen wandelen, moet je een bepaalde richting hebben. Als je geen doel hebt, ben je niet aan het wandelen, maar alleen aan het ronddolen. Wandelen is een middel om jezelf van de ene plaats naar de andere te verplaatsen. En als je aan het wandelen bent, weet je waar je naartoe wilt. Je weet in welke richting je gaat lopen.

Met andere woorden, je hebt een of ander geleidingssysteem nodig. Normaal gesproken hebben wij ogen, omdat we niet blind zijn. We kijken en zeggen: oké, daar wil ik naartoe, en dus gaan we die kant op. Of: ik moet bij die hoek afslaan — ik kan zien waar die is. Zien waar we heen gaan, is een heel belangrijk onderdeel van lopen. Stel dat je op dit moment plotseling blind werd en moest lopen. Omdat je nog niet aan je blindheid gewend zou zijn, zou je overal tegenaan botsen en niet komen waar je naartoe wilde. Natuurlijk vinden mensen die al langer blind zijn andere manieren om zich te laten leiden, maar iedereen heeft een geleidingssysteem nodig om in de gewenste richting te kunnen lopen. Zo vereist wandelen door de Geest eveneens dat we door de Geest geleid worden. Wanneer we lichamelijk lopen, worden we geleid door ons gezichtsvermogen. Wandelen door de Geest is eenvoudigweg de leiding van de Heilige Geest volgen en Hem laten bepalen wat we gaan doen. Dat is één aspect van wandelen.

12

De Geest geeft de kracht om te wandelen

Het andere aspect is natuurlijk dat je de kracht moet hebben om het te doen. Misschien zit je in een stoel en denk je: ik wil daarheen, ik kan precies de plek zien waar ik naartoe wil. Maar als je verlamd bent en in een rolstoel zit, zul je niet opstaan en erheen lopen, omdat je geen kracht in je benen hebt, of wat het ook maar is. Je moet de kracht hebben om te lopen. Nogmaals, we doen dit zo vaak dat we er niet eens bij stilstaan, tenzij we uiterst uitgeput raken. Ik kan me drie keer in mijn leven herinneren dat ik lange wandeltochten heb gemaakt met mensen die in goede conditie waren, terwijl ik dat niet was. En ik had geen idee hoe het was om werkelijk al je energie te hebben opgebruikt. Ik was nooit eerder zo volledig uitgeput geweest. Ik had niet genoeg eten meegenomen en had niet genoeg calorieën binnengekregen. We liepen zo'n negentien kilometer door de bergen, en ik had dat gewoon niet eerder gedaan en me er niet op voorbereid.

Ik weet nog dat ik op een punt kwam waarop lopen zo'n prestatie was. Iedere stap was moeilijk. Als je gezond bent, kom je daar in de meeste gevallen maar heel zelden terecht. Maar wanneer je hebt gelopen en niet genoeg calorieën hebt binnengekregen, kom je op een punt waarop je lichaam gewoon geen energie meer heeft. Ik weet nog letterlijk dat ik soms dacht: zij blijven voor me uit lopen, maar ik weet niet of ik dit been nog één stap kan verzetten. En het deed geen pijn. Het was niet zo dat ik pijn had of zoiets. Het was gewoon alsof ik niet wist of ik de energie had om dat been nog eens naar voren te zwaaien, en daarna het andere. En ik was er werkelijk verbaasd over dat iemand zo totaal uitgeput kon raken, eenvoudigweg omdat ik zo zelden in die toestand ben geweest. Het is me drie keer in de bossen overkomen. Gelukkig hadden zij wat chocoladerepen of iets dergelijks bij zich om me wat meer energie te geven, en toen kon ik weer verder.

Maar daardoor werd mij duidelijk wat mij gewoonlijk niet duidelijk wordt, namelijk dat je energie nodig hebt. Je moet kracht hebben om te lopen. Je kunt niet lopen alleen omdat je dat wilt. Je moet ertoe in staat zijn. Je moet de kracht hebben. Wandelen door de Geest vereist dus richting en het vermogen, de kracht. En die beide dingen zijn aspecten van wat Paulus bedoelt wanneer hij spreekt over wandelen door de Geest.

13

Door de Geest geleid en bekrachtigd

Als je voor een ogenblik een paar verzen verder kijkt dan waar we nu zijn, zegt hij in vers 13:

Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

ROMEINEN 8:13

Nu moet je de werken van het lichaam ter dood brengen, maar je doet dat door de Geest, wat betekent: door de kracht van de Heilige Geest. Wandelen door de Geest vereist dat je kracht ontvangt van de Heilige Geest. Het is een bovennatuurlijk vermogen. Maar dan zegt Paulus in het volgende vers, vers 14, Romeinen 8:14:

Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

ROMEINEN 8:14

Dus de leiding van de Geest — je wordt geleid door de Geest van God. Dit is wat Paulus bedoelt met wandelen door de Geest. De Geest leidt je, dat wil zeggen dat je jouw richting van Hem krijgt, en Hij stelt je ertoe in staat. Je krijgt jouw kracht van Hem.

Hoe gebeurt dat nu? Dat zullen we onderzoeken terwijl we verder lezen. Maar begrijp goed dat Paulus zegt dat dit probleem, dat ik in zonde val terwijl ik werkelijk beter wilde handelen, daadwerkelijk gaandeweg, stap voor stap, verholpen kan worden. Je zet niet eenvoudigweg een schakelaar om, waarna het probleem plotseling verdwenen is en je vrij van zonde bent. Maar wanneer ik besluit met God door de Geest te wandelen, geeft Hij mij de kracht en de leiding om op een andere manier te leven dan mijn vlees zou leven, en om het te overheersen. En als ik door de Geest wandel:

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.

GALATEN 5:16

14

Wat wet en vlees niet konden volbrengen

Dit proces van heilig leven wordt soms heiliging genoemd. Het staat daarom tegenover rechtvaardiging, want rechtvaardiging gaat eigenlijk alleen over vergeving ontvangen en van schuld worden vrijgesproken. Nu hebben we het over de macht van de zonde, niet over de schuld van de zonde, en over de macht van de Geest om haar te overwinnen.

Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.

ROMEINEN 8:2

Want:

Want wat voor de wet onmogelijk was, krachteloos als zij was door het vlees, dat heeft God gedaan: Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees,

ROMEINEN 8:3

Dit is dus het tegenovergestelde: de wet en het vlees samen hadden niet de kracht om te doen wat juist is. De wet kon mij niet de kracht geven, en mijn vlees was verzwakt door deze wet van de zonde in mij. Daarom konden de zwakheid van de wet en de zwakheid van mijn vlees het niet voor elkaar krijgen. Ze konden mij niet helpen een heilig leven te leiden. Maar wat de wet niet kon doen, deed God, natuurlijk doordat Zijn Geest gegeven werd, en door Jezus. God deed het door Zijn eigen Zoon te zenden:

in de gedaante van het zondige vlees heeft Hij vanwege de zonde de zonde in het vlees veroordeeld.

En daarom heeft deze zonde in mijn vlees geen heerschappij meer. Ze is in Adam veroordeeld, en ik ben in Christus. De Geest van Christus is het die mij levend maakt, die mij het leven en de kracht geeft om te doen wat ik doe. Dit gebeurde:

opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

ROMEINEN 8:4

15

De rechtvaardige eis van de wet vervuld

Wanneer er nu in vers 4 staat dat de rechtvaardige eis van de wet in ons vervuld zou worden, zijn we dezelfde gedachte eerder tegengekomen, in hoofdstuk 2. Daar sprak Paulus tegen de Jood en legde hij uit dat de Joden, hoewel ze inderdaad besneden waren, niet noodzakelijkerwijs naar de wet leefden. En dus sprak Paulus over mensen die niet besneden zijn en toch de rechtvaardige eisen van de wet vervullen. Ik zoek nu dat specifieke vers op. Het is hoofdstuk 2, vers 26. Paulus zei:

Als dan een onbesnedene de verordeningen van de wet in acht neemt, zal zijn onbesneden zijn dan niet tot besnijdenis gerekend worden?

ROMEINEN 2:26

De christen is, als hij geen Joodse christen is, iemand die onbesneden is en niettemin de rechtvaardige eisen van de wet naleeft. En Paulus zegt dat wij dit doen wanneer we in de Geest wandelen. Wij die niet volgens het vlees leven, maar volgens de Geest, vervullen de rechtvaardige eisen van de wet.

Romeinen 8:4. Nu werkt hij dit verder uit in vers 5 en de verzen daarna. Hij zegt:

Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest.

ROMEINEN 8:5

Daarmee bedoelt hij: in de kracht van het vlees en volgens de leiding van het vlees. Dit verwijst eenvoudigweg naar wandelen in het vlees in plaats van in de Geest. Mensen die dat doen:

richten hun gedachten op de dingen van het vlees, maar wie volgens de Geest leven, richten hun gedachten op de dingen van de Geest.

16

De Geest als bron van leven en wandel

Paulus lijkt hier te verwijzen naar de bron waaruit iemand leeft. Heb je je leven uit het vlees, of heb je je leven uit de Geest? Heeft de Geest je leven gegeven? Want Paulus zegt ook ergens anders, in Galaten 5:25:

Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen.

GALATEN 5:25

De Geest is de bron van ons leven in Christus. Daarom is Hij ook de bron van onze kracht en leiding, enzovoort, en van onze wandel. Hij zegt dus dat als we overeenkomstig het vlees leven, dat geen leven overeenkomstig de Geest is. Omdat we christenen zijn, hebben we een nieuw leven in de Geest, en dat stelt ons in staat overeenkomstig dat leven te leven.

In vers 6 staat:

Want het denken van het vlees is de dood, maar het denken van de Geest is leven en vrede. Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet. En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen.

ROMEINEN 8:6-8

‘In het vlees’ betekent natuurlijk: leven overeenkomstig het vleselijke leven. En dat gaat eigenlijk niet specifiek over het gedrag, maar over de bron van het leven zelf. Als de Geest je niet levend maakt, als je niet wedergeboren bent, als je gewoon een onwedergeboren mens bent, dan leef je overeenkomstig het vleselijke leven. Er is niets anders aanwezig. Als je wedergeboren bent, heb je de Geest. Je kunt dan overeenkomstig de Geest leven, door het leven van de Geest in jou.

17

Vleselijk en geestelijk gezind zijn

Maar hij spreekt hier specifiek over vleselijk gezind zijn en geestelijk gezind zijn. En dat heeft te maken met waar je je gedachten op richt. Zijn je gedachten, verlangens en waarden die van het vlees? Met andere woorden, waar richt je je op? Wat vind je waardevol in je leven? Welke richting heb je aan je leven gegeven? Zoek je rijkdom, comfort en aardse, vleselijke dingen? Dan zijn je gedachten gericht op de dingen van het vlees. Zoek je eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid? Streef je ernaar heilig te zijn, anderen tot godsvrucht te beïnvloeden en je kinderen op te voeden tot heiligheid? Ik bedoel, als je gedachten gericht zijn op geestelijke dingen, dan is dat leven en vrede. Anders bevind je je gewoon op een weg die niet christelijk is. Dan ben je nog steeds in het vlees en ben je blijkbaar nog niet werkelijk uit God geboren. Je bent nog steeds in het vlees en niet in de Geest, omdat je gedachten op vleselijke dingen gericht zijn.

Wedergeboren zijn verandert wel degelijk waarop je gedachten gericht zijn. Daarom zei Paulus in Romeinen 7, zelfs toen hij sprak over de frustratie die hij ondervond, in vers 22:

Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God.

ROMEINEN 7:22

En vervolgens noemde hij die vreugde in de wet van God in vers 23:

Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

ROMEINEN 7:23

Hij zei:

Maar ik zie een andere wet in mijn lichaam, waarmee hij de zonde bedoelt. Wat is de wet van mijn denken? Het is de wet waarvoor ik met mijn verstand kies. Ik omarm Gods wet, Gods heiligheid, omdat ik wedergeboren ben. Mijn hart, richting en denken zijn veranderd. Maar als ik niet wedergeboren ben, zal ik geen vreugde in die dingen vinden. Dus wie in het vlees is en door de kracht van het vlees leeft, is niet wedergeboren. Zijn gedachten zullen uitsluitend gericht zijn op vleselijke dingen, op zinnelijke dingen, en dat is de dood. Het zal uitlopen op de dood. Vleselijk gezind zijn is geen behoud.

Maar geestelijk gezind zijn komt doordat iemand die naar de Geest leeft, volgens vers 5:

Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest.

ROMEINEN 8:5

Als je wedergeboren bent en geestelijk leven in je hebt, zullen je gedachten, je richting en je waarden gericht zijn op de dingen van God. Als dat niet zo is, heeft de wedergeboorte kennelijk nog niet plaatsgevonden. Natuurlijk heb je wel een lichaam en zullen vleselijke dingen aantrekkingskracht op je uitoefenen. Dat heet verzoeking. Maar je werkelijke doelen, je overheersende verlangens, zullen erop gericht zijn geestelijk te zijn, God te behagen en met God verbonden te zijn. Dus dat is leven en vrede: op die manier geestelijk gezind zijn.

En in vers 7 zegt hij:

Immers, het denken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de wet van God, want het kan dat ook niet.

ROMEINEN 8:7

Wie alleen aan vleselijke dingen denkt, denkt aan dingen die tegengesteld zijn aan geestelijke dingen en aan God Zelf. Daarom kunnen zulke mensen zich niet aan de wet van God onderwerpen. Die vleselijke gezindheid onderwerpt zich niet aan de wet van God en kan dat ook niet. Waarom niet? Omdat die tegen God gericht is. Die is gericht op de dingen van het vlees, niet op de dingen van God of van de Geest. Dus iemand die niet wedergeboren is, is iemand die werkelijk niet volgens de wet van God kan leven.

En hij zegt in vers 8:

„Dus kunnen degenen die in het vlees zijn God niet behagen.” Opnieuw bedoelt hij daarmee onbekeerden. Dat zien we vooral in het volgende vers, want hij zegt dat je niet in het vlees bent maar in de Geest, als je de Geest van God in je hebt en je een christen bent. Dus ‘in het vlees’ betekent dat je geen christen bent, en ‘in de Geest’ betekent dat je een christen bent. En hij zegt dus:

En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen.

ROMEINEN 8:8

Dat wil zeggen: mensen die geen christen zijn, kunnen God niet behagen.

18

God behagen en totale onbekwaamheid

Voordat we verdergaan met de tegenstelling die Paulus in het volgende vers maakt, wil ik zeggen dat dit vers een van de favoriete bewijsteksten is van een man met wie ik ooit over het calvinisme heb gedebatteerd. Hij is een calvinist en hij haalt dit vers altijd graag aan. Hij denkt dat dit werkelijk het doorslaggevende bewijs is voor de leer van de totale onbekwaamheid, die deel uitmaakt van de totale verdorvenheid. De

calvinistische leer stelt dat als je totaal verdorven bent, dit betekent dat je totaal niet in staat bent om ook maar iets te doen. Je bent dood in overtredingen. Je bent totaal niet in staat om ook maar iets te doen wat God behaagt. En hier staat inderdaad dat iemand die geen christen is God niet kan behagen.

Daarom stelt zelfs de leer van het calvinisme dat een niet-wedergeboren mens niet eens kan geloven. Zo iemand kan zelfs dat niet, en kan er zelfs niet gewoon voor kiezen God te geloven. En deze man zegt dat de Bijbel in Hebreeën zegt dat geloof God behaagt:

Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken.

HEBREEËN 11:6

En als iemand die niet behouden is God niet kan behagen, betekent dit dus dat hij niet kan geloven. Maar daarmee wordt er veel meer in deze uitspraak gelezen dan Paulus er werkelijk mee wil zeggen. Hij zegt dat mensen die in het vlees zijn geen leven kunnen leiden dat God behaagt. Dat is wat hier besproken wordt. Hoe leid ik een leven dat God behaagt? Ik kan ernaar verlangen, maar er is een macht van de zonde in mij die mij verhindert dat te doen.

Het enige wat Paulus zegt, is dat leven in het vlees nooit een oplossing zal bieden. Als je in het vlees bent en niet wedergeboren bent, zijn je verlangens niet van dien aard dat ze uiteindelijk zullen leiden tot een leven dat God behaagt. Je kunt niet in onderwerping aan de wet van God leven, en daarom kun je niet zo leven dat je God behaagt.

Maar nogmaals, dat je God niet kunt behagen, betekent niet dat je geen enkele daad kunt verrichten die God ooit zou behagen. Cornelius was niet wedergeboren toen de engel bij hem kwam en zei dat zijn offers God behaagden. Een ongelovige kan blijkbaar, als hij dat wil, bepaalde dingen doen die God behagen. Maar hij kan niet consequent een leven leiden dat God behaagt. Een christen kan dat evenmin, tenzij hij in de Geest wandelt.

Maar Paulus behandelt niet de vraag of een ongelovige kan geloven of zich kan bekeren. Hij heeft het over het leiden van een leven. Het leiden van een heilig leven is niet mogelijk voor iemand die in het vlees is en niet wedergeboren is. Dat is alles wat Paulus zegt.

Het is heel duidelijk dat dit is wat hij zegt, omdat hij 'God niet kunnen behagen' gelijkstelt aan 'zich niet aan de wet van God kunnen onderwerpen' in het vorige vers. Hij zei dat de vleselijke gezindheid zich niet aan de wet van God kan onderwerpen, en dat die persoon God daarom niet kan behagen. Hij vraagt dus niet of iemand die geen christen is werkelijk het vermogen heeft om zich te bekeren, om te geloven of iets dergelijks.

Paulus had zich in hoofdstuk 7 bekeerd en geloofd, maar toch kon hij uit zichzelf, in zijn eigen vlees, niet het leven leiden dat hij wilde leiden. Dit is dus eigenlijk niet relevant voor het punt dat de persoon in kwestie probeert te maken. Paulus beweert niet dat zij niet kunnen geloven. Hij zegt dat zij niet volgens de wet van God kunnen leven. Zij kunnen niet aan de rechtvaardige eisen van de wet voldoen. Waarom niet? Omdat zij zonde in hun vlees hebben, maar niet de kracht van het leven van Christus in de Geest hebben om hen te helpen.

19

Christus woont in ons door Zijn Geest

In tegenstelling tot de ongelovige, die in het vlees is en dat niet kan doen, zegt vers 9:

Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem.

ROMEINEN 8:9

Het is nu heel duidelijk dat het hebben van de Geest van Christus een vereiste is om een christen te zijn. En als je in die toestand bent waarin je de Geest hebt, dan ben je niet in het vlees maar in de Geest. Je bent dus een christen als je in de Geest bent. Je bent geen christen als je in het vlees bent.

En interessant genoeg gebruikt Paulus ook een aantal synonieme uitdrukkingen die ons helpen. Want wij spreken erover dat Jezus in je hart woont. De Bijbel doet dat niet, maar soms spreken mensen erover dat je Jezus in je hart aanneemt. De Bijbel zegt wel dat Christus door het geloof in onze harten woont. Maar hoe kan dat, als Jezus werkelijk in de hemel aan de rechterhand van God zit en wij erop wachten dat Hij terugkomt? Waar is Hij eigenlijk? Zit Hij aan de rechterhand van God? En moeten de hemelen Hem vasthouden tot de tijd van het herstel van alle dingen, zoals Petrus in Handelingen 3 zei, zodat Hij niet kan terugkomen voordat het zover is?

Die de hemel moet ontvangen tot de tijd waarin alle dingen worden hersteld.

HANDELINGEN 3:21

Nou, als Hij niet terug kan komen, wie woont er dan in mij? Waarom spreekt de Bijbel er bij zeldzame gelegenheden over dat Jezus in mijn hart is? Paulus maakt heel duidelijk wat hij daarmee bedoelt, want in vers 10 zegt hij:

Als Christus echter in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.

ROMEINEN 8:10

Nu is dat een gegeven. In vers 10 probeert hij niet te bewijzen dat Christus in je is. Hij neemt dat aan als het uitgangspunt voor wat hij op het punt staat te bewijzen. Als Christus in je is, en dat is een gegeven:

dan is het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.

Nu is:

als Christus in je is een samenvatting van het vorige vers:

Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem.

ROMEINEN 8:9

En daarom:

„Als Christus in je is.” Let erop hoe hij deze formuleringen door elkaar gebruikt. De Geest van God is in je. Je hebt de Geest van Christus. Daarom is Christus in je. De Geest Die in je is, is de Geest van Christus. Hij leeft in je door Zijn Geest. Zijn opgestane, verheerlijkte lichaam is, zo moeten we volgens mij aannemen, nog steeds daarboven aan de rechterhand van God en wacht erop om terug te komen. Maar Zijn Geest is gezonden. En deze Geest is de Geest van God, Die ook de Geest van Christus en ook Christus wordt genoemd. Jezus woont niet lichamelijk in Zijn opgestane lichaam in mij. Het is eerder zo dat ik in Hem leef. Maar Zijn Geest woont in iedereen die in Hem is, want de geest van een mens doordringt zijn hele lichaam. En dat is het leven van het vlees: de geest. Jakobus zei:

Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.

JAKOBUS 2:26

Het hele lichaam van Christus is dus doortrokken van Zijn Geest. En als je in Hem bent, in Zijn lichaam, dan ben je doortrokken van Zijn Geest en is Zijn Geest in je. Je bent niet in het vlees. Je hebt een andere kracht: de kracht van Gods Geest, van Christus in je.

20

Het lichaam dood, de geest levend

En daarom zegt hij in vers 10:

Als Christus echter in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.

ROMEINEN 8:10

Nu is op deze specifieke plek niet duidelijk of hij met het contrast tussen lichaam en geest spreekt over het lichaam en de geest van het individu, of over het grotere geheel van Adams lichaam en het lichaam van Christus, dat met de Geest wordt gelijkgesteld. Ik weet het niet. Het is vreemd om te zeggen dat het lichaam dood is en daarmee jouw

lichaam te bedoelen, want je lichaam is niet letterlijk dood. Aan de andere kant zijn we in de Schrift al plaatsen tegengekomen, zelfs in Romeinen 7, waar ‘dood’ niet letterlijk was. Daar ging het niet over iemand die lichamelijk dood was, maar over iemand die zo goed als dood was. Dat wil zeggen: het is voorspelbaar dat die persoon zal sterven. Hij is dood. Zoals ik al noemde toen God in Genesis 20:3 tegen Abimelech zei dat hij ten dode was opgeschreven:

Of toen Mefiboseth tegen David sprak nadat David hem goedertierenheid had bewezen. Hij zei:

Toen boog hij zich en zei: Wat is uw dienaar dat u aandacht schenkt aan een dode hond als ik ben?

2 SAMUEL 9:8

Dood. Mefiboseth maakte deel uit van het vorige bestuur. Wanneer een nieuwe koning aan de macht kwam en het oude bestuur verving, ruimde hij normaal gesproken alle familieleden van de oude koning uit de weg, omdat zij tegen hem in opstand zouden kunnen komen. Maar in plaats daarvan nam David dit ten dode opgeschreven personage, de zoon van Jonathan en de kleinzoon van Saul, en zei:

David zei tegen hem: Wees niet bevreesd, want ik zal u zeker goedertierenheid bewijzen omwille van uw vader Jonathan. Ik zal u alle akkers van uw vader Saul teruggeven, en ú zult voortdurend aan mijn tafel de maaltijd gebruiken.

2 SAMUEL 9:7

Hij zei:

Ik ben een dode hond. Hoe kunt u zo genadig zijn voor een dode hond als ik?

Toen David koning werd, was Mefiboseths positie in de samenleving eerlijk gezegd zo goed als dood. Ik bedoel, dat is wat koningen doen. Ze zoeken alle leden van de familie van het vorige bestuur op en ruimen hen uit de weg. Zo voorkomen ze dat iemand die trouw is aan de oude familie zegt: hé, dit is de nieuwe koning, we gaan hem aan de macht brengen in plaats van David. Maar het punt is dat mensen dood worden genoemd, terwijl het in feite betekent dat ze zo goed als dood zijn. En misschien

bedoelt Paulus dat hier. Omdat Christus in mij is, is mijn lichaam zo goed als dood. Het is nog niet letterlijk dood, maar dat is onvermijdelijk. Maar dat geldt niet voor mijn geest. Mijn geest is niet dood. Hij is leven. Hij zal blijven leven vanwege gerechtigheid, de gerechtigheid van Christus.

21

Opstandingsleven in ons sterfelijke lichaam

Maar in vers 11 staat:

En als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont.

ROMEINEN 8:11

Nu is de Geest van Christus ook de Geest van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt, en die Geest woont in ons. Dit betekent dat Degene Die in ons woont hiertoe in staat is en dit al eens heeft gedaan: de doden opwekken. Daarom is Hij er ook toe in staat ons uit de doden op te wekken, en heeft Hij beloofd dat te doen.

Het is echter niet helemaal duidelijk of Paulus hier het idee van de lichamelijke opstanding uit de doden introduceert. Dat is tot nu toe in Romeinen nog niet genoemd, maar dat zal wel gebeuren. Volgens mij is dat in elk geval waarover hij in vers 23 spreekt, wanneer hij het heeft over de verlossing van ons lichaam. Ik geloof dat dit de opstanding uit de doden is. Paulus zou dat idee hier al vroeg kunnen introduceren: dat ook wij op een dag uit de doden zullen worden opgewekt. Het is niet alleen zo dat de Geest van God in mij mij helpt om dag na dag de zonde in mijn leven te overwinnen. Bovendien zal de dag komen waarop ik door de opstanding volledig van dit lichaam verlost zal worden.

Als antwoord op de vraag van Paulus in Romeinen 7:24:

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

ROMEINEN 7:24

is het antwoord: Gods Geest, Die in mij woont, zal mij van dit lichaam des doods verlossen door bij de opstanding leven te geven aan mijn sterfelijke lichaam.

Nu is het heel goed mogelijk dat Paulus dit bedoelt, maar ik heb me dat afgevraagd vanwege zijn precieze bewoording. Hij zegt niet dat Hij Die Jezus uit de doden heeft opgewekt, jou uit de doden zal opwekken. Dat is wel waar, en Paulus had dat gemakkelijk kunnen zeggen, maar zo heeft hij het niet gezegd. Hij zei dat de Geest van God, Die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in je woont en dat Hij daarom leven zal geven aan je sterfelijke lichaam.

Zodra Hij je uit de doden heeft opgewekt, is het geen sterfelijk lichaam meer. Je zou kunnen zeggen dat het een sterfelijk lichaam was, dat Hij er vervolgens leven aan gaf en dat het daarna onsterfelijk werd. Maar hij zou kunnen zeggen dat je, terwijl je in je sterfelijke lichaam leeft, een nieuw leven zult ontvangen van dezelfde Geest Die Jezus uit de doden heeft opgewekt. Er is nu een opstandingsleven in je. Je lichaam wordt vandaag levend gemaakt door de Geest van het leven, Die Jezus uit de doden heeft opgewekt. Daarom is dat in zekere zin een leven dat de dood al heeft overwonnen, een leven dat al een opstanding is, een bovennatuurlijk, verheerlijkt leven.

Mijn lichaam is nog niet veranderd, hoewel:

Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd.

2 KORINTHE 4:16

Ken je dat vers nog? Dat staat in 2 Korinthe, hoofdstuk 4, vers 16. In 2 Korinthe 4:16 staat:

Daarom verliezen we de moed niet. Ook al gaat ons uiterlijke lichaam ten onder, vanbinnen worden we elke dag vernieuwd.

Ik heb een nieuwe kant die steeds beter wordt. Iedere dag word ik in de inwendige mens steeds beter, hoewel de uitwendige mens de andere kant opgaat.

Als Christus echter in u is, dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.

ROMEINEN 8:10

De Geest van Hem Die Christus uit de doden heeft opgewekt, is in mij. En terwijl ik in dit sterfelijke lichaam leef, geeft Hij mij dit opstandingsleven. Dat zou Paulus zeker kunnen bedoelen.

22

Niet langer verplicht om het vlees te volgen

Hoewel het geen probleem zou zijn om vers 11 op te vatten als een uitspraak over de opstanding, weet ik niet zeker of Paulus in Romeinen 8 al bij die gedachte is aangekomen. Vooral niet met het oog op wat hij daarna in vers 12 zegt. Hij zegt:

Welnu, broeders, wij zijn aan het vlees niet verplicht om naar het vlees te leven.

ROMEINEN 8:12

Daarmee bedoelt hij dat we het vlees niets verschuldigd zijn. Wat heeft het ooit voor je gedaan, behalve je veroordelen? Je bent je vlees niets verschuldigd. Misschien moet je daaraan denken wanneer je in de verleiding komt iets te doen om het vlees te bevredigen. Waarom ben ik het iets verschuldigd? Waarom zou ik mijn vlees behagen? Het is nooit een vriend van mij geweest. Ik sta niet bij het vlees in de schuld.

Maar hij zegt niet alleen dat ik er niet bij in de schuld sta. Het betekent dat ik het niet hoeft te gehoorzamen. Hij begint met 'daarom'. Dat zou op grond van het voorgaande vers kunnen betekenen dat ik de mogelijkheid heb het vlees niet te gehoorzamen,

omdat het opstandingsleven in mijn sterfelijke lichaam leeft. Ik heb de mogelijkheid om in de Geest te leven in plaats van in het vlees. Ik ben dus niet verplicht en sta niet in de schuld om naar het vlees te leven.

Trouwens, ik heb wel een schuld tegenover God. Ik sta zeer diep bij Hem in de schuld. Ook dat vormt een argument om in de Geest te leven in plaats van in het vlees, want dat ben ik God verschuldigd.

Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

ROMEINEN 8:13

Met de daden van het lichaam worden hier uiteraard specifiek de zondige daden van het lichaam bedoeld. Volgens mij voegen sommige vertalingen of parafrases naast ‘daden van het lichaam’ nog een ander woord toe, bijvoorbeeld ‘zondige daden van het lichaam’, of iets dergelijks. Dat is zeker wat Paulus bedoelt. Hij zegt dat we die eisen van het vlees moeten doden die ingaan tegen wat we behoren te doen. We weten wat we geacht worden te doen. We moeten dat doden.

Maar hoe doe ik dat? Veel mensen die over heiligheid onderwijzen, grijpen terug op hoofdstuk 6, waar staat dat je jezelf dood voor de zonde moet rekenen. Zij zeggen dus dat het doden ervan betekent dat je jezelf gewoon in een geestestoestand moet brengen waarin je zegt: ‘Het is dood, het is dood, het is dood. Ik ga er niet naar luisteren. Het is dood.’ Daar zit misschien enige waarde in, maar ik weet niet zeker of dat is wat Paulus zegt.

De daden van het lichaam doden betekent volgens mij gewoon dat je jezelf verloochent. Je zegt: oké, het lichaam wil deze dingen doen, maar ik ga het gewoon doden. Ik ga zijn aanspraken niet serieus nemen. Het is een dode die aanspraken maakt waarop doden geen recht hebben. Adam is gekruisigd en mijn lichaam wil hem volgen, maar dat is dood. Dat is een dode. Ik ga gewoon beseffen dat deze dingen, de zonden van het lichaam, deel uitmaken van Adam, en Adam is dood. Dus ik ga ze persoonlijk doden, ze versterven.

De taal die Paulus gebruikt is moeilijk, maar volgens mij zegt hij in wezen dat we door de Geest moeten wandelen wanneer het vlees zijn eisen stelt. Daar zegt hij meer over in de volgende twee verzen, en zelfs al in dit vers:

Als jullie door de Geest een einde maken aan wat het lichaam doet...

Wat betekent dat nu werkelijk? Hoe werkt dat?

23

Verleiding overwinnen door geloof

Ik geloof dat hij daarmee bedoelt dat de Geest van God ons in staat stelt het te doen, terwijl wij erop vertrouwen dat Hij het doet. Wanneer ik met verleiding word geconfronteerd, is het moeilijkste misschien wel om eraan te denken eenvoudig op God te vertrouwen. Als ik mij maar tot God wend, zal Hij mij het vermogen geven om dit niet te doen. Soms worden we zo bang wanneer we geconfronteerd worden met een verleiding die we proberen te vermijden. Dan denken we: 'O nee, ik kan dit niet aan. Dit gaat mij verslaan.' Dat is natuurlijk de duivel, die liegt en probeert je ertoe te brengen eraan toe te geven, terwijl dat helemaal niet hoeft. Als je op God vertrouwt, zeg je: 'God gaat mij de overwinning geven. Ik heb de Geest van God in mij. Ik ga leven vanuit de Geest Die in mij is, in plaats van vanuit de vleselijke gewoonten die ik heb.'

Als de Geest van God werkelijk in je is, dan kan en zal Hij je de kracht geven terwijl je erop vertrouwt dat Hij dat doet. Door de Geest in staat gesteld worden is een kwestie van geloof, van vertrouwen op Hem. Wij wandelen door geloof. Wij vertrouwen erop dat Hij ons kracht geeft en ons leidt. Hij zegt in vers 14:

Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

ROMEINEN 8:14

Nu, geleid worden door de Geest—

Wat betekent het om door de Geest van God geleid te worden? Laat me dit zeggen.

24

Manieren waarop de Geest ons leidt

Wanneer veel mensen denken aan geleid worden door de Geest van God, denken ze aan iets heel subjectiefs, iets waarvan je je heel sterk bewust bent. Ik hoor stemmen in mijn hoofd, de Geest zegt hierover ja of nee, of ik ontvang een of andere leiding van God door openbaring. Ik weet niet of dit in de Bijbel heel gebruikelijk is. Paulus was beslist een man die door de Geest geleid werd, maar hoe werd hij geleid? Op verschillende manieren. Soms volgde hij, daar ben ik zeker van, gewoon wat volgens hem in de Schrift stond. Welke Geest heeft tenslotte de Schriften geïnspireerd? Dat was de Geest van God. Dus als ik op de juiste manier volg wat de Schrift zegt, volg ik dan niet de leiding van de Geest van God? Is Hij niet Degene Die deze woorden gegeven heeft? Is Hij niet Degene Die deze aanwijzingen in de Bijbel geeft? Hij heeft die geïnspireerd. In zekere zin word ik door de Schriften geleid als ik toelaat dat de Schriften, wanneer ze juist begrepen worden, mijn doelen, uitgangspunten enzovoort bepalen. Dat wil zeggen: ik word door de Geest van God geleid. Maar dat is niet de enige manier.

Geleid worden door de Geest is beslist niet alleen een kwestie van het geschreven Woord gehoorzamen, maar dat maakt wel deel uit van het begrip. Wanneer je doet wat de Schrift zegt, volg je beslist wat de Geest van God door de schrijvers van de Schrift heeft opgedragen. Maar er zijn ook persoonlijker en subjectievere manieren waarop Hij leidt. Op een bepaald moment probeerden Paulus en zijn metgezellen te beslissen waarheen ze vanuit Troas zouden gaan. Ze besloten naar Asia te gaan, maar de Geest verbood het hun. Daarna probeerden ze naar Bithynië te gaan, en Hij verbood hun dat ook. Toen dachten ze: waar gaan we nu heen? Een van de mensen in het team droomde over een man uit Macedonië die zei:

En Paulus kreeg 's nachts een visioen te zien: er stond een Macedonische man, die hem dringend vroeg: Kom over naar Macedonië en help ons!

HANDELINGEN 16:9

Daaruit concludeerden ze dat God hun zei dit te doen, en ze gingen naar Macedonië.

Denk nu eens aan wat zij in die tijd innerlijk doormaakten, terwijl ze probeerden uit te zoeken welke kant ze op moesten gaan. We willen door de Geest geleid worden. Ik denk dat Asia een goede bestemming lijkt, dus laten we dat proberen. Nee, de Geest liet hen niet gaan. Wat betekent dat? Ik weet het niet. Misschien sloot Hij de deuren en konden ze die kant niet op. Misschien zorgde Hij er eenvoudig voor dat ze er geen vrede bij hadden. De Geest kan leidinggeven door innerlijke indrukken, door vrede. Vrede is tenslotte een vrucht van de Geest. Als je er geen vrede bij hebt, is dat wat sommige mensen een innerlijke waarschuwing van de Geest noemen. Dat is geen Bijbelse term, maar christenen hebben die vaak gebruikt, in elk geval vroeger: „Ik kreeg daar een innerlijke waarschuwing bij.” Daarmee bedoelden ze: „Ik heb er geen vrede bij. Ik ervaar hierin niet de vrede van de Geest van God. Ik heb het gevoel dat de Heilige Geest nee zegt.” Het is geen duidelijk woord. Ik heb er in mijn geweten alleen geen volkomen goed gevoel bij. Het lijkt erop dat dit misschien niet juist is. Ik kan niet met volle zekerheid verdergaan in de overtuiging dat God mij hierin leidt.

25

Geestelijke leiding leren onderscheiden

Maar zij probeerden een paar verschillende richtingen. De ene keer probeerden ze naar Asia te gaan, de andere keer naar Bithynië. Beide keren hield de Heilige Geest hen tegen. Dat betekent natuurlijk dat ze dachten dat ze door de Geest geleid werden, maar gecorrigeerd moesten worden. Ze zouden om te beginnen niet die richtingen zijn ingeslagen als ze niet dachten dat de Heilige Geest hen daartoe leidde. Maar ze hadden duidelijk geen helder woord ontvangen, dus probeerden ze dingen uit. Ze dachten: „Ik denk dat God ons misschien leidt om deze kant op te gaan.” Nee. „En deze kant dan?” Nee, dat was ook verkeerd. Uiteindelijk gaf God daadwerkelijk een droom, en zo leidde Hij hen. Maar Hij doet dat niet altijd. De meeste leiding die Paulus in zijn bediening ontving, werd hem niet door dromen en visioenen gegeven. Maar dat is duidelijk wel een van de mogelijkheden. De Heilige Geest kan op allerlei verschillende manieren leidinggeven: eenvoudigweg door je er vrede bij te geven, door je te leiden via onderwijs en beginselen uit de Schrift, of zelfs door bovennatuurlijke dromen, visioenen en profetieën. God kan ook op die manier leidinggeven.

We moeten niet op die laatste vormen blijven wachten, alleen omdat die het spannendst zijn. Veel mensen, vooral charismatische mensen, denken: „Ik wil een woord van de Heere ontvangen voordat ik iets doe.” Daarmee bedoelen ze zoiets als een profetisch openbaringswoord dat bijna zo duidelijk is dat ze het desgewenst woordelijk zouden kunnen citeren, omdat het zo duidelijk is. Maar in veel gevallen is de leiding van de Geest veel subtieler dan dat. Je weet wat je moet doen omdat de Bijbel zegt wat je moet doen. Of je denkt dat je iets bepaalds moet doen en het voelt juist, maar vervolgens voelt het niet juist. Je kunt die kant gewoon niet op zonder dat bezwaar in je geweten: „Ik heb daar geen vrede bij.” Of je ontvangt daadwerkelijk een profetie. Er zijn profetieën, dromen en visioenen, en zelfs engelen. We kennen gevallen in de Bijbel waarin God Zijn wil via zulke wegen bekendmaakte, maar die zijn heel uitzonderlijk. Wanneer je het boek Handelingen leest, zie je niet dat engelen, dromen en visioenen de apostelen bij iedere stap leidinggeven. Het zijn uitzonderlijke gevallen, maar ze kunnen voorkomen.

Waar het om gaat, is dit: wanneer je weet wat de Geest wil dat je doet, op welke manier Hij het je ook bekendgemaakt heeft, dan wandel je die weg en word je door die Geest geleid. Met andere woorden, je kiest dat als de richting waarin je wandelt. Je gehoorzaamt God en vertrouwt erop dat Hij je in staat stelt het te doen. Dat is wandelen in de Geest. En telkens wanneer je dat doet, zul je de werken van het vlees niet volbrengen. Dat is de kracht die Hij ervoor geeft.

Nu gaan we verder en zullen we zien hoe Paulus even uitweidt over het onderwerp van het zoonschap van God en wat dat betekent. Daarna zullen we het hoofdstuk afmaken. We zijn nog niet helemaal op de helft, maar de volgende keer zullen we het hoofdstuk waarschijnlijk afmaken.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Romeinen 5:20
- Romeinen 7:24-25
- Romeinen 7:25
- Romeinen 7:18

- Romeinen 8:2
- Romeinen 7:24
- Romeinen 8:1
- Romeinen 5:12
- Romeinen 5:18
- Romeinen 6:1
- Romeinen 7:6
- Romeinen 6:21
- Romeinen 7:4
- Jakobus 3:2
- Romeinen 8:23
- Galaten 5:17
- Efeze 4:1
- 2 Korinthe 5:7
- Efeze 5:2
- Romeinen 4:12
- Romeinen 8:13
- Romeinen 8:14
- Galaten 5:16
- Romeinen 8:3
- Romeinen 8:4
- Romeinen 2:26
- Romeinen 8:5
- Galaten 5:25
- Romeinen 8:6-8
- Romeinen 7:22
- Romeinen 7:23
- Romeinen 8:7
- Romeinen 8:8
- Hebreëën 11:6
- Romeinen 8:9
- Handelingen 3:21
- Romeinen 8:10
- Jakobus 2:26
- 2 Samuel 9:8

- 2 Samuel 9:7
- Romeinen 8:11
- 2 Korinthe 4:16
- Romeinen 8:12
- Handelingen 16:9

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.